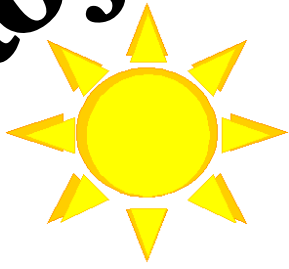

ηλιος

Περιοδική έκδοση συνεργασίας
και επικοινωνίας των μαθητών
του 3^{ου} Γυμνασίου Σύρου
Χρόνος 12^{ος} – Αρ. Φύλλου 34 – ΜΑΪΟΣ 2006

Γ
υ
ν
α
ί
κ
ε
ς

τότε...

χθες...

πάντοτε...

Γιατί ένα τεύχος αφιερωμένο στη γυναίκα;

Ας μιλήσουμε ως συντακτική επιτροπή του περιοδικού:

Τα περισσότερα μέλη της Συντακτικής Επιτροπής είμαστε κορίτσια- με ένα μόνον αγόρι. Τέθηκαν διάφορα θέματα ως πιθανά κεντρικά θέματα για αυτό το τεύχος, αλλά η αλήθεια είναι ότι αυτό των γυναικών μας άρεσε περισσότερο. Και τι να κάνει ο αγαπητός μας συμμαθητής; Το αποδέχθηκε. Από εκεί και πέρα... μάλλον το διασκεδάσαμε πολύ. Ο Αντώνης (το μοναδικό αγόρι της Συντακτικής Επιτροπής) άλλοτε αποδεχόταν αυτά που λέγαμε (φεμινιστικά ζητήματα, άσχημες καταστάσεις εκ μέρους των ανδρών) και άλλοτε βέβαια διαφωνούσε έντονα. Η φάση της διαφωνίας ήταν η καλύτερη. Κρίμα που δεν μπορούμε να μεταφέρουμε στο αναγνωστικό μας κοινό εκείνα τα επιχειρήματα κι εκείνα τα πειράγματα.

Γνωρίζουμε ασφαλώς ότι το θέμα μας ίσα-ίσα το αγγίξαμε ενώ είχαμε κατά νου και πολλά άλλα να γραφούν, αλλά δυστυχώς δεν μπορούσαμε να επεκταθούμε περισσότερο. Ένα κομμάτι του περιοδικού για το οποίο αγωνιούσαμε περισσότερο ήταν οι απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο που μοιράσαμε στους συμμαθητές μας και τις συμμαθήτριές μας. Είναι πράγματι ενδιαφέροντα τα ποσοστά που προέκυψαν και φαίνεται να υπάρχει ακόμη πολύς δρόμος μπροστά μας ώστε να είμαστε διαφορετικοί μεν αλλά και σεβαστοί και ίσοι όλοι μας.

Κλείνοντας, να ευχαριστήσουμε όλα τα παιδιά που βοήθησαν στην έκδοση αυτού του τεύχους.

Η Συντακτική Επιτροπή:

Αθηνά Δουρή
Αντώνης Μάινας
Αριάδνη Κοσμαδάκη
Μυρτώ Καστρισίου
Ναταλία Γεωργαντζόγλου

Υπεύθυνοι καθηγητές:

Μαρία Ιωσηφίδου
Μιχάλης Χατζηγεωργίου

Επικοινωνείτε μαζί μας: mail@zgym-syrou.kyk.sch.gr

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Τα παιδικά χρόνια ενός κοριτσιού δεν ήτανε στερημένα από χαρά. Τα πρώτα χρόνια της ζωής η μάνα ή μια τροφός το κουνούσαν σ' ένα κρεμαστό καλάθι ή το κρατούσαν στα χέρια και το λικνίζανε τραγουδώντας νανουρίσματα. Το παιδί τρεφότανε με χυλό στον οποίο βάζανε μέλι για να γλυκάνει και το φυλάγανε από το κακό μάτι με πολλά φυλαχτά.

Όταν το κοριτσάκι άρχισε να περπατάει τα σύνορα του κόσμου του πλάταιναν αισθητά. Είχε ένα κηπάκι οπού μπορούσε να παίζει, είχε παιχνίδια και κατοικίδια ζώα.

Τα παιχνίδια ήταν διάφορα : κούκλες πήλινες και κερένιες, βαμμένες ωραία, που μπορούσαν να κινούν τα χέρια και τα πόδια τους, σπιτάκια και βαρκούλες δερμάτινες, σχεδόν ίδιες με τις αληθινές, μαμουδάκια από άργιλο που κρατούσαν στα χέρια άψυχα πουλάκια.

«Να βλέπει όσο το δυνατό λιγότερα, να ακούει όσο το δυνατό λιγότερα και να βάζει όσο το δυνατό λιγότερες ερωτήσεις», έτσι εννοούσε ο Ξενοφώντας την ιδανική αγωγή των κοριτσιών.

Δημήτρης Μπραχίμαϊ, Μανώλης Ξαγοράρης, Α2

Μάθαινε να διαβάσει, να γράφει και να παίζει διάφορα μουσικά όργανα. Δεν υπήρχε καμιά καθορισμένη μέθοδος αγωγής των κοριτσιών. Η μάνα τους μετέδιδε τις γνώσεις της, αυτές βέβαια που είχε. Ο Ευριπίδης υποστήριζε ότι η γυναίκα δεν γίνεται πιο καλή αν ξέρει πολλά. Το κορίτσι

μάθαινε να πλέκει, να υφαίνει, να κεντάει, να μαγειρεύει νόστιμα φαγητά, να μπορεί να τα κάνει όλα με τα χέρια του.

Έπειτα του δείχνανε πώς να κρατάει γερά από τα ηνία τις δούλες του και πως διευθύνεται το νοικοκυριό. Κι η αγωγή του σταματούσε εδώ. Αποστολή της γυναίκας ήταν: «να έχει την φροντίδα του σπιτιού και να ακούει τον άντρα της». Στα γραπτά των ποιητών και των φιλοσόφων βρίσκονται πολυάριθμες επιβεβαιώσεις αυτής της αντίληψης. Στο Σοφοκλή, για παράδειγμα, ο Αίας λέει τα εξής: «...η σιωπή είναι στολίδι της γυναίκας. Η γυναίκα προετοιμάζεται να γίνει καλή νοικοκυρά και μητέρα, να δίνει εργασία στους δούλους, να νοικοκυρεύει το έχει της. Η ζωή ενός άντρα αξίζει πολύ περισσότερο από τη ζωή χιλίων γυναικών».

Μαριάντζελα Παπαδάκη, Χρήστος Βαμβακούρης, Α1

Ο γυναικωνίτης ήταν τόσο απρόσιτος που κάποτε συμβαίνανε κωμικοτραγικά περιστατικά, σαν αυτό που διηγείται ο Δημοσθένης. Μια φορά στο σπίτι ενός Αθηναίου, που είχε φύγει σε ταξίδι, τρύπωσαν ληστές. Οι γείτονες άκουσαν τα ξεφωνητά των γυναικών και είδαν πως γινότανε αρπαγή. Άρχισαν να φωνάζουν βοήθεια, αλλά κανένας δεν τόλμησε να μπει στο γυναικωνίτη, αν και βλέπανε πως οι ληστές βγάζανε τα πράγματα από το σπίτι.

Στο βάθος, στο αντίκρυ από την είσοδο μέρος, βρισκότανε η πύλη που οδηγούσε στο δωμάτιο του άντρα, κύρια αίθουσα της κατοικίας. Στο γυναικωνίτη μπορείς να φτάσουν μόνο περνώντας απ' αυτό το δωμάτιο.

Ο γυναικωνίτης περιλάβαινε τον κοιτώνα των συζυγών, τα δωμάτιο των κοριτσιών, και τα διαμερίσματα όπου εργάζονταν οι δούλες. Εκτός από το σύζυγο, κανένας άλλος άντρας δεν επιτρεπότανε να μπει εκεί.

Οι τοίχοι του γυναικωνίτη κλείνανε γύρω από τη νεαρή γυναίκα, ορίζοντας ολόκληρο τον κόσμο της. Σ' αυτό τον κόσμο υπήρχαν τα παιδιά, η εργασία στο

νοικοκυριό, λίγη μουσική, καθώς και δούλες, οι οποίες από την άποψη της διανοητικής ανάπτυξης δε διαφέρανε πάρα πολύ απ' αυτή. Μα θα ήταν εξαιρετικά ευχάριστο να πλατύνει τα σύνορα αυτού του κλειστού κύκλου, και γι' αυτό η νεαρή κυρά κοιτάζε συνεχώς στο δρόμο, από το παράθυρο, προσπαθώντας ταυτόχρονα να μείνει αθέατη. Στον Αριστοφάνη ο χορός των γυναικών λέει:

«Πάντοτε λέτε ότι είμαστε ένα αμάρτημα. Αφού είμαστε αμάρτημα γιατί παντρεύεστε με μας; Και Γιατί μας απαγορεύετε να βρούμε από το σπίτι ή να φλυαρούμε, κοιτάζοντας από το παράθυρο;»

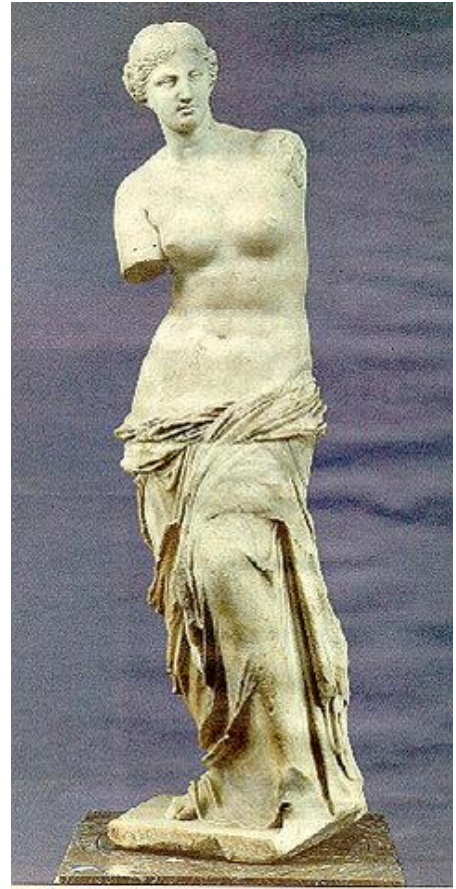
Γιάννης Μπινιάκου, Α1

Η θέση των καλλιεργημένων και μορφωμένων εταιρών ήταν τελείως διαφορετική. Στα σπίτια τους οι νέοι μαζεύονταν πλήθος. Τις θαυμάζανε, τις στήνανε χρυσά αγάλματα, οι ποιητές τις εγκωμιάζανε στα έργα τους. Πολλές έγιναν διάσημες για την εξυπνάδα και το πνεύμα τους, η δε αθηναϊκή λογοτεχνία γνωρίζει συλλογές επιγραμμάτων που γράφτηκαν από εταιρες. Σύζυγος, εταιρά ή δούλη, να οι τρεις δρόμοι που

επεφύλασσε μια γυναίκα στην Αθήνα.

Και σε όποιον απ' αυτούς την οδηγούσε η μοίρα, γρηγορότερα ή αργότερα την έβρισκε η αρρώστια ή τα γηρατειά. Στη θύρα του σπιτιού συγγενείς ή φίλοι θα σκαλώσουν δυο κλάδους: έναν ελιάς για να φυλάει την άρρωστη απ' τα κακά πνεύματα και έναν δάφνης για να της εξασφαλίζει την ευμένεια του Απόλλωνα.

Θα κληθεί κι' ο γιατρός, αλλά όχι αμέσως. Πρώτα θα ζητηθεί η βοήθεια ενός από τους πολυάριθμους ονειροξηγητές και θα του διηγηθούν ως την τελευταία λεπτομέρεια τα όνειρα της άρρωστης. Αν ονειρεύτηκε πως τέλειωσε την ύφανση ενός ματίου για τον άντρα της κι όταν σηκώθηκε από τον αργαλειό τον έσπρωξε προς τον τοίχο, τα προμηνύματα είναι άσχημα. Μπορεί η αρρώστια να' χει μοιραίο τέλος, γιατί η ζωή της γυναίκας είναι αδιανόητη χωρίς αργαλειό- ακόμα και στον τάφο της βάζουν ένα αδράχτι.

Οι Ελληνίδες είχαν μακριά και πυκνά μαλλιά. Τα πλέκανε και τα κάνανε βόστρυχους και πλεξίδες, τα πιάνανε με ταινίες διάφορα χτενίσματα. Στις ελεύθερες γυναίκες το κοντό μαλλί ήταν ή σημάδι πένθους ή αναγνώριση γηρατειών. Οι δούλες είχαν πάντοτε τα μαλλιά τους κομμένα κοντά. Οι Ελληνίδες χρησιμοποιούσανε κρέμα για να ασπρίζουν τα μάγουλα, ψιμύθια, βαφές για τα φρύδια και τα ματοτσίνωρα. Πολλές γυναίκες είχαν ολόκληρο εργαστήρι με καθρέφτες, τσιμπιδάκια, καρφίτσες, μπουκαλάκια με αρώματα και αρωματικές ουσίες, δοχεία με κρέμες.

Μάρκος Σφακιανάκης, Α2

Η γυναικεία ενδυμασία εκείνης της εποχής δεν έθετε ζητήματα κοπτικής αλλά απαιτούσε μεγάλη ευχέρεια στην τέχνη του στολισμού. Τα γυναικεία ενδύματα όπως και αντρικά χωρίζονταν σε δυο μεγάλες κατηγορίες: στην ελαφρύ εσωτερική ενδυμασία και ένα φόρεμα πιο χοντρό, τον πέπλο, που φοριότανε από πάνω.

Ο χιτώνας των γυναικών ήταν συνήθως πιο μακρύτες από τον αντρικό, ήταν απλό, μακρύ πουκάμισο, που έπεφτε ελευθέρως κατά μήκος του σώματος, και πιανόταν μόνο με ένα κορδόνι.

Αντώνης Ζάρπας, Φραγκίσκα Δάσκου,

Α1

Η ζωή της παντρεμένης Αθηναίας ήταν πολύ μονότονη. Από το σπίτι μπορούσε να βγει μονάχα με την άδεια του συζύγου, συνοδευμένη από μια δούλα ή από ένα ηλικιωμένο συγγενή.

«Όμως κανένας δεν απαιτούσε το κλείσιμο των γυναικών που είχαν περάσει τα πενήντα.

Ένας ρήτορας είπε: «Αν μια γυναίκα βγει στο δρόμο πρέπει να έχει τέτοια ηλικία που οι περαστικοί να μην ρωτούνε, «τίνος είναι γυναίκα; αλλά: τίνος είναι μητέρα;»

Φυσικά αυτά, τα έθιμα δεν τα τηρούσαν με αυστηρότητα. Οι παντρεμένες γυναίκες πηγαίνανε συχνά περίπατο και κάνανε επισκέψεις.

Επίσης, οι γυναίκες ήταν παρούσες στις μεγάλες πομπές, στα μυστήρια, στους γάμους και στις κηδείες.

Λουκά Ηρώ, Κωνσταντινίδου Ιωάννα, Α1

Στις φτωχές οικογένειες η γυναίκα δουλεύει δίπλα στον άντρα. Σε μια επιγραφή γίνεται λόγος για τη γυναίκα ενός χρυσοχόου που βοηθάει τον άντρα της να φτιάχνει περικεφαλαίες για τις παρελάσεις και να τις επιχρυσώνει. Η ανάγκη υποχρεώνει την Αθηναία να κάνει και δουλειές δούλας, δουλεύει σαν τροφός, πράγμα για το οποίο θα κατηγορήσουν αργότερα το γιο της κι αυτός θα υπερασπιστεί τον εαυτό του με το στόμα του Δημοσθένη: «Λένε για τη μητέρα μου, ότι ήταν τροφός. Δεν το αρνούμαστε αυτό. Πολλές Αθηναίες βρέθηκαν στην

Το διαζύγιο με αίτηση της γυναίκας ήταν δύσκολο. Η γυναίκα έπρεπε να παρουσιαστεί προσωπικά στον άρχοντα και να του παρουσιάσει γραπτές αποδείξεις από τις οποίες να προκύπτει το δίκαιο του αιτήματός της. Επειδή η Αθηναία θεωρούνταν υποδεέστερη κι' ήταν εξαρτημένη, κι' αυτή η απλή τυπική πράξη συναντούσε μεγάλες δυσκολίες.

Μαθιός Μονογιός, Α1

ανάγκη να μισθωθούν σαν παραμάνες, να δουλέψουν

υφάντρες ή να ασχοληθούν με το εμπόριο. Τα ατυχήματα συχνά ανάγκασαν ελεύθερους πολίτες να ασχοληθούν με ταπεινωτικές εργασίες δούλου».

Δεν έχει δούλες για να κάνουν όλες τις δουλειές του νοικοκυριού. Κι αν ακόμα έχει (οι δούλοι είναι τόσο φτηνοί !) αυτοί πεινούν μαζί με ολόκληρη την οικογένεια ή βγάζουν το ψωμί όπως μπορούν. Τα παιδιά της δεν πάνε περίπατο με τα μάτια χαμηλωμένα σεμνά στη γη, συνοδευόμενα από ένα παιδαγωγό.

Νικόλας Ρήγας, Παναγιώτης Πολίτης, Α2

ΠΗΓΕΣ: Η καθημερινή ζωή στην αρχαία Ελλάδα, Κ.Κολομπόβα και Ε.Οζερετοκάια

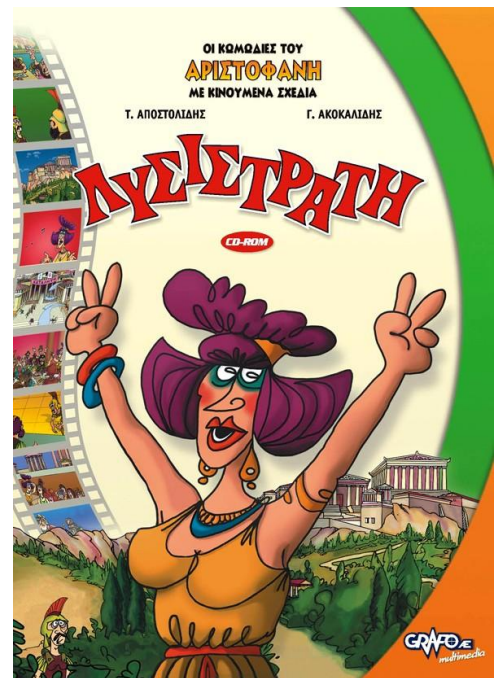
Εκδόσεις Παπαδήμα

ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΧΡΟΝΩΝ

Η ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

Όπως οι άλλες κωμωδίες του Αριστοφάνη (Νεφέλες, Σφήκες, Εκκλησιάζουσες) κι αυτή αρχίζει την αυγή. Η Λυσιστράτη, η ηρωίδα του έργου, η επινοήτρια του δόλου, που χάρη σε μια κάποια σοβαρότητα στέκει κάπως απόμακρα από τα πολύ αδιάντροπα αστεία που υπάρχουν εδώ, περιμένει τις βοηθούς της, που τις προσκάλεσε από την Πελοπόννησο κι από την Βοιωτία. Σιγά σιγά συγκεντρώνονται οι συνωμότισσες, όταν όμως η Λυσιστράτη φανερώνει το κύριο στρατηγικό της μέσο, την ερωτική απεργία ώσπου ν' αποσπάσουν την ειρήνη, τότε φαίνεται αμέσως πόσο δύσκολο θα είναι να πραγματοποιήσουν μια τέτοια θυσία. Χαρακτηριστικό για την βασική διάθεση του έργου είναι ότι η Λυσιστράτη την αποφασιστική της βοηθό την βρίσκει στο πρόσωπο της σπαρτιάτισσας Λαμπιτώσ. Η συμφωνία επισημοποιείται με την θυσία... ενός ασκιού με κρασί, και να που εκτελείται κιόλας το άλλο μέτρο που είχε σχεδιαστεί προβλεπτικά από την Λυσιστράτη: οι γεροντότερες γυναίκες έπιασαν την Ακρόπολη, για να βάλουν στο χέρι το δημόσιο ταμείο, από το οποίο οι άντρες χρηματοδοτούσαν

Η Λυσιστράτη και όλες οι γυναίκες είναι υπέρ της ειρήνης, έτσι διώχνουν τους άντρες και παρόλο που ο πόθος τους γι' αυτούς είναι μεγάλος επιμένουν για να φέρουν ειρήνη. Οι άντρες καταλαβαίνουν λοιπόν ότι όταν οι γυναίκες θέλουν κάτι μάχονται για να το πετύχουν.

τις πολεμικές δαπάνες. Οι γυναίκες στη Λυσιστράτη ήταν εναντίον του πολέμου, έτσι μία μέρα όταν έρχεται ένας ανώτερος υπάλληλος, ένα μέλος του συμβουλίου τω

προβούλων, που είχε δημιουργηθεί σαν αρχή με μεγάλη εξουσία, η Λυσιστράτη του τα ψάλει για τα καλά για τα ελαττώματα των αντρών που θέλουν να κυβερνούν.

Εύα Πολίτου, Α2

Βιβλιογραφία: Λυσιστράτη (Αριστοφάνη) Θεατρικός Πολιτιστικός Όμιλος Σύρου «Απόλλων»

ΥΠΑΤΙΑ

Η Υπατία, η Αλεξανδρινή, κόρη του φιλοσόφου Θέωνος, σπουδαία μαθηματικός και νεοπλατωνίστρια φιλόσοφος, μια γυναίκα φημισμένη για το κάλλος και την ωραιότητα της ψυχής της, δολοφονήθηκε άγρια από έναν φανατισμένο όχλο

χριστιανών στην Αλεξάνδρεια, το έτος 415. Από τότε έγινε θρύλος και πέρασε στην ιστορία. Ποιητές, ιστορικοί, μυθιστοριογράφοι, είδαν την Υπατία σαν το σύμβολο της κλασικής παιδείας και της ελευθερίας της σκέψης. Την είδαν σαν τον αντίποδα του θρησκευτικού φανατισμού, την ταύτισαν με την ελευθερία της σκέψης και την πνευματική ανύψωση. Η Υπατία με το ανοιχτό πνεύμα, την επιμονή της στην ελληνική φιλοσοφία και παιδεία, με τον ρηξικέλευθο τρόπο ζωής που ακολουθούσε, ήταν επόμενο να έρθει σε σύγκρουση με την πολιτική και θρησκευτική

εξουσία της Αλεξάνδρειας την οποία ασκούσε ο φιλόδοξος πατριάρχης Κύριλλος. Μέσα από τις επιστολές που τις έστελνε ο Συνέσιος ο Κυρηναίος, διαγράφεται καθαρά το μέγεθος της προσωπικότητας της. Υπήρξε η γνήσια καθηγήμων, μιας ομάδας λογίων, φιλοσόφων μαθηματικών και αστρονόμος. Το κύρος της ήταν τέτοιο ώστε συγκέντρωνε γύρω της ένα σημαντικό πλήθος αφοσιωμένων οπαδών. Δεν χωράει καμία αμφιβολία ότι ο πατριάρχης Κύριλλος ήρθε σε σύγκρουση μαζί της. Ωστόσο, δεν μπορούν να αγνοηθούν και οι κοινωνικές συνθήκες μιας εποχής που είχε φτάσει στο τέλος της.

Ευγενία Παπαγεωργίου, Α2α

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ

Μία από τις θυγατέρες του Πριάμου και της Εκάβης, γνωστή και ως Κασσάνδρα και Αλεξάνδρα. Στην ελληνική μυθολογία είναι γνωστή ως μάντις.

Ο ρόλος της για την ιστορία της Τροίας και την έκβαση του Τρωικού πολέμου υπήρξε ιδιαίτερα σημαντικός. Όταν γεννήθηκε ο Πάρις, προφήτευσε ότι το βρέφος αυτό θα προκαλούσε πολλές συμφορές στην πόλη τους και προέτρεπε τους δημογέροντες να τον θανατώσουν. Κανείς δεν την άκουσε. Όταν πάλι ο Πάρις γύρισε στην Τροία με την Ελένη, προείπε ότι αυτή η γυναίκα θα γινόταν η αφορμή για την άλωση της Τροίας. Όταν ο Έκτωρ έφευγε για τον πόλεμο, εκείνη πληροφόρησε τους Τρωαδίτες για το τραγικό τέλος του αδελφού της. Στην Ιλιάδα αναφέρεται επίσης ότι αυτή πρώτη είδε από μακριά τον θρήνο για τον αδελφό της. Η Κασσάνδρα πληροφόρησε τους Τρωαδίτες για τη φύση του

Η Κασσάνδρα λατρεύτηκε ως μάντις και η λατρεία της συνδέθηκε με εκείνην του Απόλλωνος Καρνείου. Στην Λακωνία λατρεύτηκε ως Αλεξάνδρα ιδιαίτερα στις Αμύκλες, όπου μαρτυρείται άγαλμα και βωμός αφιερωμένος σε αυτήν!

Δούρειου Ίππου, του ξύλινου αλόγου καθώς και για τις τρομερές συνέπειες που θα είχε. Μετά την άλωση της Τροίας, η Κασσάνδρα ακολούθησε το δρόμο της σκλαβιάς, ως παλλακίδα του Αγαμέμνονος. Έτσι δοκίμασε την προίκα του δούλιου γάμου.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΕΓΡΑΨΑΝ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΑΝΤΑ ΜΠΑΪΡΟΝ

Γεννήθηκε 10 Δεκεμβρίου του 1815 στο Λονδίνο. Ήταν κόρη του Λόρδου Μπάιρον. Η Άντα ήταν η πρώτη γυναίκα προγραμματίστρια η οποία συνεργάστηκε με τον Μπάμπατζ ο οποίος είχε γράψει διάφορα μικρά προγράμματα για την Αναλυτική Μηχανή του (βέβαια κανένα από αυτά δεν πλησίαζε την πολυπλοκότητα του προγράμματος που έφτιαξε αργότερα η Άντα). Η Άντα Μπάιρον κατέχει μία ξεχωριστή θέση στην Πληροφορική, αφού το όνομά της δόθηκε σε μια γλώσσα προγραμματισμού: στη γλώσσα Ada, που χρησιμοποιείται κυρίως για στρατιωτικές και αεροδιαστημικές εφαρμογές.

Δημήτρης Μπούμπουλης, Α1

ΠΗΓΕΣ: Πληροφορική Γυμνασίου, ΟΕΔΒ, 2000

ΜΑΡΙΑ ΚΙΟΥΡΙ

Η Marie Curie γεννήθηκε στη Βαρσοβία το 1867.

Προέρχονταν από μορφωμένη πολωνική οικογένεια. Είχε ολοκληρώσει με λαμπρές επιδόσεις τις μέσες σπουδές της στην Πολωνία. Από το 1885-1890 αναγκάστηκε να εργασθεί ως δασκάλα για να συγκεντρώσει τα απαιτούμενα χρήματα, ώστε να συνεχίσει τις σπουδές της στο Παρίσι καθώς εκείνη την εποχή δεν επιτρεπόταν η φοίτηση γυναικών στα πολωνικά πανεπιστήμια.

Το 1895 παντρεύεται τον Γάλλο φυσικό Pierre Curie. Το

1898, οι έρευνες της, που διενεργούσε μαζί με το σύζυγό της, οδηγούσαν στην ανακάλυψη δύο νέων ραδιενεργών στοιχείων, πρώτα του πολώνιου (που πήρε την ονομασία του από την πατρίδα της Μαρί) και μετά του ράδιου.

Εκατόν τρία χρόνια έχουν περάσει από την απονομή του Νόμπελ Φυσικής του 1903 στον Πιερ και στη Μαρία Κιουρί, και στον Ανρί Μπεκερέλ, για την έρευνα των φαινομένων της ακτινοβολίας που είχε ανακαλύψει ο Μπεκερέλ.

Οι ανακαλύψεις και οι έρευνες αυτές οδήγησαν σε ένα ακόμα Νόμπελ, στη Χημεία. Το πήρε το 1911 η Μαρί: ο Πιερ, είχε χάσει τη ζωή του από τροχαίο ατύχημα το 1906. Μετά τον θάνατο του συζύγου της, η Μαρί πήρε την έδρα που είχε ο Πιερ στη Σορβόνη. Ήταν πρώτη φορά που μια γυναίκα καταλάμβανε ανάλογη θέση.

Στη διάρκεια του πρώτου παγκόσμιου πόλεμου, η Μαρί οργάνωσε τις ραδιολογικές υπηρεσίες του γαλλικού στρατού: 20 κινητές και 200 σταθερές μονάδες για ακτινογραφίες και ακτινοθεραπείες. Το 1921, δημιούργησε το Ίδρυμα Κιουρί, για ένα μέρος των θεραπευτικών και ιατρικών εφαρμογών του Ινστιτούτου Ραδίου, που είχε ιδρυθεί το 1909.

Η ακτινοβολία από τα υλικά που τόσο απρόσεκτα χειρίζονταν όλοι οι επιστήμονες της εποχής μη γνωρίζοντας τους κινδύνους, στάθηκε μοιραία για την Μαρί, που προσβλήθηκε από θανατηφόρο αναιμία και πέθανε το 1934.

Το όνομά της δόθηκε σε μονάδα μέτρησης της ραδιενέργειας (το κιουρί ή Ci) και στο τεχνητό χημικό στοιχείο με ατομικό αριθμό 96 (το κιούριο).

ΠΗΓΕΣ: www.spin.gr

INTIPA ΓΚΑΝΤΙ

Ινδή πολιτικός, κόρη του Παντίτ Νεχρού.

στην Ελβετία, στην Οξφόδρη και στο πανεπιστήμιο του Σαντινικετάν που ίδρυσε στην Ινδία ο Ρ. Τάκορ. Πήρε μέρος στο κίνημα εθνικής απελευθέρωσης του Μαχάτμα Γκάντι και φυλακίστηκε για τη συμμετοχή της στην εξέγερση των αγροτών.

Το 1942 παντρεύτηκε το Φεράτσε Γκάντι και ανέπτυξε πολιτική δράση κοντά στον πατέρα της. Το 1959 έγινε πρόεδρος του κόμματος του Κογκρέσου, ενώ το 1964 ανέλαβε το υπουργείο Πληροφοριών και Ραδιοφωνίας. Διετέλεσε

πρωθυπουργός της Ινδίας κατά τα έτη 1966-1977 και 1980-1984. Δολοφονήθηκε το 1984 από Ινδούς Σιχ. Στην εσωτερική πολιτική προσπάθησε να συμβιάσει τις αριστερές με τις δεξιές τάσεις του κόμματος της. Εθνικοποίησε τις περιουσίες των μαχαραγιάδων, πήρε μέτρα υπέρ των αστέγων.

Στην εξωτερική πολιτική της σύγκλινε περισσότερο προς την Αμερική και τη Ρωσία παρά με την Κίνα.

Μανώλης Μεραμβελιωτάκης, Α1

ΚΑΤΙΝΑ ΠΑΞΙΝΟΥ

Η Κατίνα Παξινού πέθανε 24 Φεβρουαρίου το 1973 σε ηλικία 73 χρονών. Ήταν μια μεγάλη τραγωδός. Γεννήθηκε το 1900 στον Πειραιά, σπούδασε αρχικά μουσική στη Γενεύη, το Βερολίνο και τη Βιέννη, για να ασχοληθεί τελικά με το θέατρο όπου πρωτοεμφανίστηκε το 1929, στη «Γυμνή

γυναίκα», με την Κοτοπούλη. Η θεατρική καριέρα της Παξινού ήταν ένας συνεχής θρίαμβος. Πλάι στον Αλ. Μινωτή, το σύντροφο της ζωής της, η Παξινού αναδείχθηκε σε μια σημαντική θεατρική προσωπικότητα, παγκόσμιου κύρους, μια πραγματική ιέρεια του αρχαίου δράματος, αλλά και του νεότερου κλασικού ρεπερτορίου.

Σημαντική ήταν εξάλλου και η προσφορά της στον κινηματογράφο, κυρίως τον αμερικανικό («Το πένθος ταιριάζει στην Ηλέκτρα» του Ο' Νηλ, «Για ποιον χτυπά η καμπάνα», Όσκαρ, κ.α.).

Το πένθος για το χαμό της μεγάλης τραγωδού ήταν παγκόσμιο.

Αλίκη Χατζαντώνη, Α2

ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΛΑΣ

Η Μαρία Κάλλας νίκησε το θάνατο χάρη στη ζωή της. Έχει αγαπηθεί και αμφισβητηθεί από πολλούς όπως κάθε ξεχωριστή προσωπικότητα που αναδείχθηκε σε μύθο αναλλοίωτο από τη φθορά του χρόνου.

Η Μαρία Άννα Καικιλία Σοφία Καλογεροπούλου γεννήθηκε στις 2 Δεκεμβρίου του 1923 στη Ν. Υόρκη - την ίδια χρονιά που οι γονείς της μετανάστευσαν στις Η.Π.Α. Από νωρίς εκδηλώνει το μεγάλο ταλέντο της στη μουσική και το 1931 ξεκινά μαθήματα πιάνου και σολφέζ.

Το 1937 η Μαρία Κάλλας επιστρέφει με τη μητέρα της στην Ελλάδα και έχοντας ήδη εκδηλώσει τα φωνητικά της χαρίσματα γίνεται δεκτή δωρεάν από το Εθνικό Ωδείο και φοιτά στην τάξη της Μαρίας Τριβέλλα. Για τη χρυσή φωνή ο κριτικός Ζακ Μπουρζουά σημείωσε πως "είναι σαν την Ακρόπολη: όλο και πιο ωραία όσο φθείρεται". Ακόμη και μετά το

θάνατό της, το 1977, ζει στις μνήμες όλων ως μια ανεπανάληπτη υψίφωνος αλλά και ως μια μεγάλη ηθοποιός που διέγραψε εκθαμβωτική τροχιά στον κόσμο της όπερα.

Η 8η Δεκεμβρίου 1973 θεωρείται η τελευταία της δημόσια εμφάνιση όπου η Μαρία Κάλλας τραγούδησε άριες στην όπερα του Παρισιού. Εκείνη την ημέρα το κοινό την κάλεσε στη σκηνή 10 φορές. Η κραυγή "Viva Maria" συγκλόνιζε την αίθουσα όσο οι ανθοδέσμες έπεφταν στη σκηνή.

Η ίδια η Μαρία Κάλλας εκμυστηρεύεται στην τελευταία της συνέντευξη: "Ξέρεις, είναι πολύ παράξενο συναίσθημα να είμαι ζωντανός μύθος, ενώ βρίσκομαι ακόμη στη γη. Ίσως θα ήταν καλύτερο αν όλοι αυτοί οι άνθρωποι που θαυμάζουν τη φωνή μου, αποφάσιζαν να με θεωρούν αθάνατη μετά το θάνατό μου. Αν γινόταν αυτό θα καθόμουν πάνω σε κάποιο σύννεφο, θα κοίταζα κάτω και θα απολάμβανα το θέαμα αντί να κάθομαι και να ανησυχώ αν θα καταφέρω να βγάλω τις ψηλές μου νότες".

Η εικόνα της Μαρία Κάλλας ενσαρκώνει την "απόλυτη Ντίβα" - και κατ' αυτό τον τρόπο η μορφή της θα μείνει ανεξίτηλα χαραγμένη στις καλύτερες σελίδες της παγκόσμιας μουσικής ιστορίας.

www.mfa.gr/.../living/portrets/kallas.html
Ελληνική Δημοκρατία Υπουργείο Εξωτερικών

ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ

Πολλές ερμηνείες έχουν προταθεί γι' αυτό το έργο. Όλες ωστόσο, συνδέονται με τη γέννηση ή την εμφάνιση της Αφροδίτης και το κλασικό θέμα της Αναδυομένης, της θεάς που προβάλλει από τον αφρό της θάλασσας. Το τοπίο, που αποδίδεται αφαιρετικά, με τη διάφανη, ρυτιδωμένη από μικρά κύματα, θάλασσα, τις χλοερές όχθες και τους διάστικτους με χρυσάφι κορμούς των δέντρων, υποβαστάζει την κίνηση των μορφών. Κυματίζει από την ορμή των ανέμων καθώς φθάνουν μ' ολάνοιχτα φτερά μέσα σε μια δίνη από άνθη, προς τη θεά, που μετακινείται πέρα από τον κεντρικό άξονα της εικόνας.

Ο πίνακας αυτός βρίσκεται τώρα στο μουσείο Ουφίτσι της Φλωρεντίας.

Ορέστης Οικονομίδης, Α2α

Εγκ.ΔΟΜΗ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΤΖΟΚΟΝΤΑ

Το 1519, τη χρονιά του θανάτου, ο Λεονάρντο δίνει το διάσημο πορτρέτο στο νέο του προστάτη, τον Φραγκίσκο Ά. Αυτή είναι η μόνη βέβαιη πληροφορία που έχουμε. Η υπόλοιπη ιστορία του πίνακα είναι μια σειρά από υποθέσεις και, παρόλο που ξέρουμε περίπου τη χρονολογία που ζωγραφίστηκε, η ταυτότητα του μοντέλου παραμένει άγνωστη.

Ο Ιταλός Βασάρι, ο πρώτος βιογράφος του Ντα Βίντσι αναφέρει ότι του ανατέθηκε από τον Φραντζέσκο ντελ Τζιοκόντο το πορτρέτο της γυναίκας του, Λίζα. Ο πλούσιος αυτός Φλωρεντίνος είχε παντρευτεί τη Λίζα Τζεραρντίνι το 1495 και ο Λεονάρντο γνώρισε το ζευγάρι καθώς υπήρξαν γείτονες στη γειτονιά της Σάντα Μαρία. Νοβέλα. Τότε όμως

γιατί δεν έδωσε τον πίνακα στο ζευγάρι προτού να φύγει εξόριστος για τη Γαλλία; Όλα αυτά τα ερωτήματα έκαναν την Τζιοκόντα ένα από τα μεγαλύτερα αινίγματα της ιστορίας της ζωγραφικής. Κανένας πίνακας δεν έχει προκαλέσει τόσα βλέμματα, τέτοιο θαυμασμό, τόσες περιγραφές και υμνητικά σχόλια, κανένας πίνακας δεν αντιγράφηκε και αναπαράχθηκε τόσες φορές ώστε να γίνει ο διασημότερος στον κόσμο. Είναι ο μοναδικός πίνακας που έγινε μύθος.

Το μυστήριο γίνεται εντονότερο όταν μαθαίνουμε ότι ο Λεονάρντο δεν παρέδωσε ποτέ τον πίνακα, αλλά συνέχισε να τον δουλεύει για αρκετά χρόνια και τον κράτησε ως την ημέρα που πέθανε, στις 2 Μαΐου 1519.

ΕΝΑΣ ηλεκτρονικός υπολογιστής επιστρατεύτηκε για να αποκρυπτογραφήσει το αινιγματικό χαμόγελο της Μόνα Λίζα: η Τζοκόντα ήταν πραγματικά χαρούμενη. Το πιο διάσημο χαμόγελο ανέλυσε ειδική ομάδα του Πανεπιστημίου του Άμστερνταμ κάνοντας χρήση ενός λογισμικού για «αναγνώριση συναισθημάτων». Το ηλεκτρονικό πρόγραμμα απεφάνθη ότι η Τζοκόντα ήταν κατά 83% χαρούμενη, 9% αηδιασμένη, 6% φοβισμένη, και 2% θυμωμένη. Η αινιγματική έκφραση της Μόνα Λίζα έχει εξάψει την φαντασία σε χιλιάδες λάτρεις της τέχνης εδώ και πέντε αιώνες. Το 2003 ένας επιστήμονας του Χάρβαρντ είπε ότι ο τρόπος με τον οποίο το ανθρώπινο μάτι επεξεργάζεται τις οπτικές πληροφορίες που λαμβάνει σημαίνει ότι το χαμόγελο της Τζοκόντα είναι εμφανές μόνο όταν ο θεατής κοιτάζει άλλα σημεία του πίνακα. Το διάσημο έργο τέχνης φιλοξενείται στο Λούβρο, στο Παρίσι.

www.naftemporiki.gr

ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Η Διεθνής Ημέρα της Γυναίκας γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 8 Μαρτίου, σε ανάμνηση μιας μεγάλης εκδήλωσης διαμαρτυρίας που έγινε την ίδια ημέρα το 1857 από εργάτριες κλωστοϋφαντουργίας στη Νέα Υόρκη, οι οποίες ζητούσαν καλύτερες συνθήκες εργασίας. Η συγκέντρωση πνίγηκε στο αίμα αλλά ο δρόμος για ίσα δικαιώματα των δύο φύλων άνοιξε, τουλάχιστον στο δυτικό κόσμο. Το 1910 στην Κοπεγχάγη

καθιερώθηκε η 8η Μαρτίου ως παγκόσμια μέρα της γυναίκας. Από τότε γιορτάζεται κάθε χρόνο σε όλο τον πλανήτη είτε σε περιοχές όπου η γυναίκα είναι χειραφετημένη είτε σε περιοχές όπου ζει υπό καταπίεση. Πρώτη Διεθνής Ημέρα της Γυναίκας γιορτάστηκε το 1909 με πρωτοβουλία του Σοσιαλιστικού Κόμματος των ΗΠΑ και υιοθετήθηκε δύο χρόνια αργότερα από τη Σοσιαλιστική Διεθνή.

Μετά την επικράτηση της Οκτωβριανής Επανάστασης στη Ρωσία, η φεμινίστρια Αλεξάνδρα Κολοντάι έπεισε τον Λένιν να καθιερώσει την 8η Μαρτίου ως επίσημη Αργία. Γρήγορα, όμως, η Διεθνής Ημέρα της Γυναίκας έχασε το πολιτικό της υπόβαθρο και εορτάζεται ως έκφραση συμπάθειας των αντρών προς τις γυναίκες, με προσφορά λουλουδιών και δώρα.

Η άνοδος του φεμινιστικού κινήματος στη Δύση τη δεκαετία του '60 αναζωογόνησε τη Διεθνή Ημέρα της Γυναίκας, που από το 1975 διεξάγεται υπό την αιγίδα του ΟΗΕ, με αιχμή του δόρατος την ανάδειξη των γυναικείων προβλημάτων και δικαιωμάτων.

Πηγές: www.sansimera.gr

ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Το απόσπασμα που ακολουθεί ανήκει στην Αύρα Θεοδωροπούλου, κορυφαίο στέλεχος του γυναικείου κινήματος στο Μεσοπόλεμο αλλά και αργότερα. Δημοσιεύτηκε στο Ο Αγώνας της Γυναίκας, 1928.

Ζητούμε λοιπόν την ψήφο.

1. Γιατί είμαστε κι εμείς όπως και οι άντρες μέλη μιάς δημοκρατίας που πρέπει να στηρίζεται στην ελεύθερη θέληση όλων των πολιτών, αντρων και γυναικών...
2. Γιατί η ψήφος είναι το ισχυρότερο μέσο με το οποίο μπορούμε να υποστηρίζουμε τα ιδιαίτερα μας συμφέροντα ως γυναίκες...
3. Γιατί όλοι οι νόμοι που αφορούν το παιδί ρυθμίζονται ως τώρα σύμφωνα με την αντρική αντίληψη και η πολιτεία δεν έχει παρά να κερδίσει αν ακουστεί και η γνώμη της γυναίκας που είναι φυσικό να νοιώθει περισσότερο από τον άντρα τις ανάγκες του παιδιού...
4. Γιατί όλα τα οικονομικά ζητήματα που αποφασίζονται στη Βουλή συνδέονται στενότερα με την οικιακή οικονομία και η ευημερία της οικογένειας και η συμβολή της γυναίκας στη λύση αυτών των ζητημάτων θα ήταν πολύτιμη εξ' αιτίας της πείρας που έχει ως νοικοκυρά.
5. Γιατί με τα πολιτικά δικαιώματα θαποχτήσει η γυναίκα την αντίληψη της κοινωνικής ευθύνης που θα την εξυψώσει ηθικά και θα πλατύνει τον πνευματικό της ορίζοντα, και μια τέτοια εξύψωση της γυναίκας θα ανυψώσει σίγουρα ολόκληρο το επίπεδο της κοινωνίας".

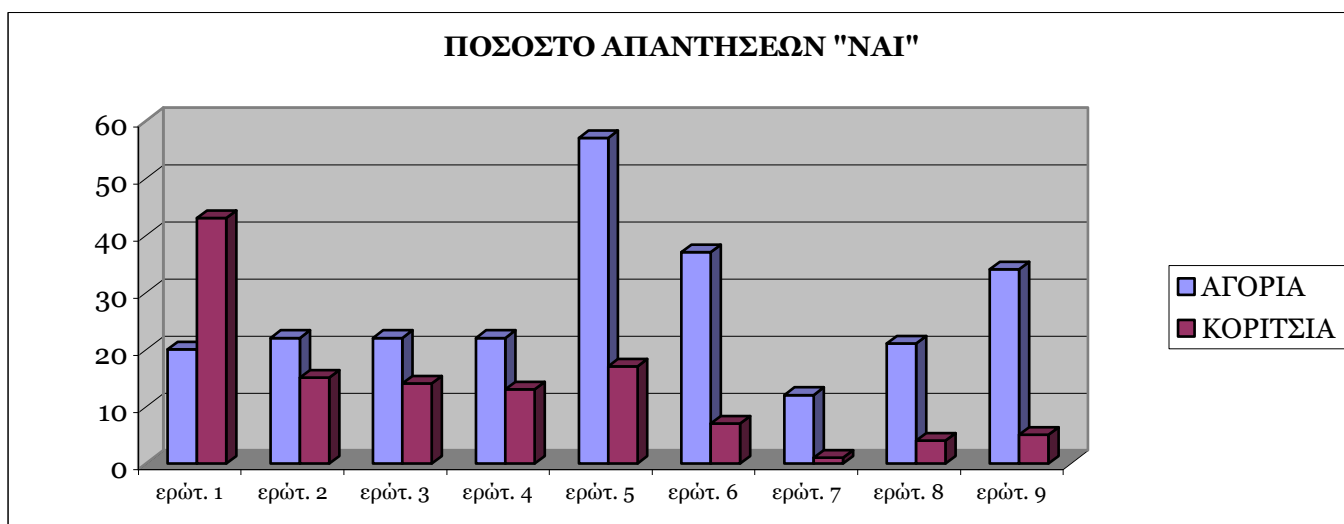
ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΜΑΣ...

Ως Συντακτική Επιτροπή του περιοδικού, φτιάξαμε ένα ερωτηματολόγιο, που αφορούσε θέματα γύρω από τη γυναίκα και τον άνδρα, και το μοιράσαμε στους συμμαθητές μας και τις συμμαθήτριές μας στο σχολείο. Τα απαντημένα ερωτηματολόγια τα πήραμε ξεχωριστά από αγόρια και κορίτσια, ώστε να δούμε στην ίδια ερώτηση πώς απαντούν τα δύο φύλα. Και οι απαντήσεις ήταν πράγματι ενδιαφέρουσες ακόμα και όσον αφορά την διαφορετική αντιμετώπιση από αγόρια και κορίτσια.

1	Να πλένει ο άντρας τα πιάτα;
2	Οι άντρες είναι για λεπτεπίλεπτες δουλειές;
3	Στο ζευγάρι πρέπει ο άντρας να είναι πιο μεγάλος σε ηλικία;
4	Στο ζευγάρι πρέπει ο άντρας να είναι πιο ψηλός;
5	Στην οικογένεια είναι ο άντρας η «κολώνα του σπιτιού»;
6	Οι άντρες είναι πιο κατάλληλοι για τη διαχείριση των οικονομικών;
7	Είναι ο μόνος σκοπός της γυναίκας η ανατροφή των παιδιών;
8	Είναι η γενναιότητα χαρακτηριστικό μόνο των αντρών;
9	«Οι άντρες δεν κλαίνε». Συμφωνείς;

Σ' αυτές τις ερωτήσεις, η δυνατότητα για απάντηση ήταν με ένα «ΝΑΙ» ή ένα «ΟΧΙ». Το ποσοστό των συμμαθητών μας και συμμαθητριών μας που απάντησαν με ένα «ΝΑΙ» διαμορφώθηκε όπως φαίνεται στον παρακάτω πίνακα.

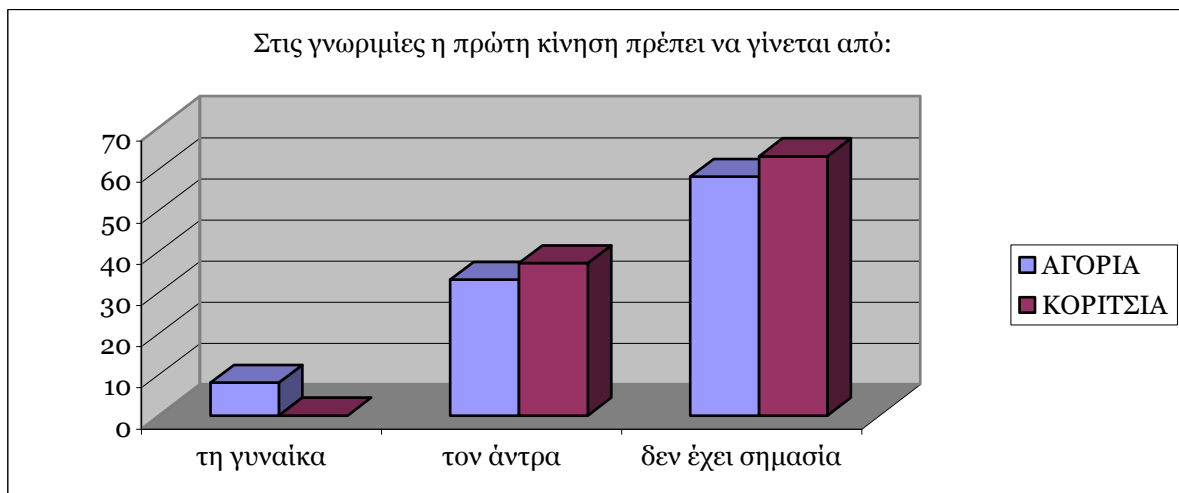
ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΜΕ:

Μόνον στις απαντήσεις των ερωτήσεων 2, 3 και 4 έχουμε μικρή απόκλιση για τα κορίτσια και τα αγόρια. Στην ερώτηση 1 (Να πλένει ο άντρας τα πιάτα;) το ποσοστό των κοριτσιών που απαντούν ΝΑΙ είναι περίπου διπλάσιο από εκείνο των αγοριών. Οι απαντήσεις με μεγάλη διαφοροποίηση σε αγόρια και κορίτσια είναι όλες οι υπόλοιπες: 5, 6, 7, 8 και 9. Σε κάθε μία από αυτές τις ερωτήσεις, τα αγόρια απάντησαν «ΝΑΙ» με ένα ποσοστό περίπου τετραπλάσιο από εκείνο των κοριτσιών. Ιδιαίτερα για την ερώτηση 5 (Στην οικογένεια είναι ο άντρας η «κολώνα του σπιτιού»;) απαντούν με «ΝΑΙ» τα αγόρια σε ποσοστό 57% αλλά δεν είναι ίσως και αμελητέο ποσοστό το «ΝΑΙ» των κοριτσιών με ποσοστό 17%.

Ακολουθεί η ερώτηση 10:

10	Στις γνωριμίες η πρώτη κίνηση πρέπει να γίνεται από:	τη γυναίκα	τον άντρα	δεν έχει σημασία
----	--	------------	-----------	------------------

ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΜΕ:

Τα αγόρια υποστηρίζουν με ποσοστό 8% ότι η πρώτη κίνηση πρέπει να γίνεται από τα κορίτσια, ενώ κανένα κορίτσι δεν υποστήριξε αυτήν τη θέση!!! Ότι η πρώτη κίνηση πρέπει να γίνεται από τον άντρα παίρνει το ίδιο περίπου ποσοστό και από τα αγόρια και από τα κορίτσια. Η αντίστοιχη «σύμπτωση» παρατηρείται και στην απάντηση ότι δεν έχει σημασία από ποιον θα γίνει η πρώτη κίνηση. Να επισημάνουμε επίσης ότι αυτή η τελευταία απάντηση συγκεντρώνει και το μεγαλύτερο ποσοστό.

Ακολουθεί η ερώτηση 11:

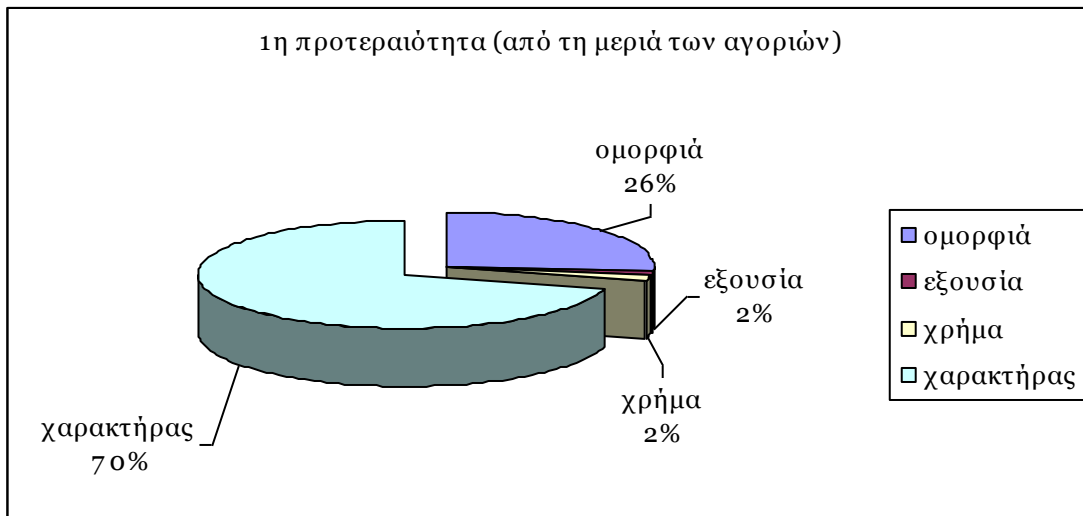
11	Σημείωσε δίπλα στις έννοιες έναν αριθμό που δείχνει πόσο σημαντική θεωρείς κάθε έννοια και ποια βάζεις πρώτη (1,2,3,4 με σημαντικότερο το 1)	ομορφιά	
		εξουσία	
		χρήμα	
		χαρακτήρας	

Με την παραπάνω ερώτηση 11, ζητήσαμε ουσιαστικά από τους συμμαθητές μας και τις συμμαθήτριές μας να μας απαντήσουν σε ποια από τις τέσσερις αξίες (ομορφιά, εξουσία, χρήμα, χαρακτήρας) δίνουν τη μεγαλύτερη σημασία με μία πρώτη προτεραιότητα και στη συνέχεια ποια βάζουν σε δεύτερη «μοίρα», σε τρίτη και σε

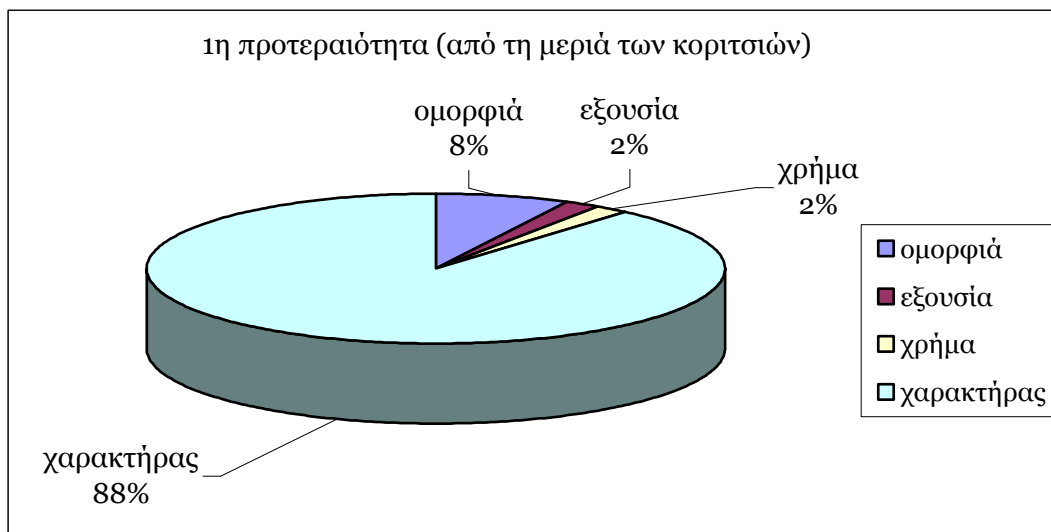

ποια δεν δίνουν σημασία, όταν επιλέγουν τα άτομα του άλλου φύλου με τα οποία θα κάνουν παρέα.

	ΑΓΟΡΙΑ			
	1	2	3	4
ομορφιά	16	33	8	6
εξουσία	1	10	14	35
χρήμα	1	7	30	16
χαρακτήρας	43	12	20	3

	ΚΟΡΙΤΣΙΑ			
	1	2	3	4
ομορφιά	4	32	3	2
εξουσία	1	2	26	25
χρήμα	1	3	23	23
χαρακτήρας	47	4	0	1

ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΜΕ:

Και τα αγόρια και τα κορίτσια θέτουν ως πρώτη προτεραιότητα το χαρακτήρα με αρκετά μεγάλο ποσοστό και μάλιστα με διαφορά ικανοποιητική από την ομορφιά. Τα αγόρια λοιπόν, δίνουν στο χαρακτήρα ποσοστό 70% (ως πρώτη προτεραιότητα) και αυτά που θεωρούν ότι η ομορφιά είναι το πρώτο ζήτημα αγγίζουν το ποσοστό του 26%. Τα κορίτσια διαφοροποιούνται κάπως, καθώς, ναι μεν δίνουν πρώτη προτεραιότητα στο χαρακτήρα (88%) αλλά με ποσοστό μεγαλύτερο από εκείνο των αγοριών και για τα κορίτσια η ομορφιά του άλλου φύλλου είναι το πρώτο χαρακτηριστικό με ποσοστό 8% (έναντι 26% της προτίμησης των αγοριών).

Η εξουσία και το χρήμα δεν φαίνεται να απασχολούν καθόλου τους συμμαθητές μας και τις συμμαθήτριές μας.

Ας κλείσουμε το τεύχος μας αυτό όπως περίπου το ανοίξαμε: με θηλυκές φιγούρες-αυτήν τη φορά από τα κόμικς: άλλες μικρές και χαριτωμένες, άλλες προκλητικές, άλλες έξυπνες και μαχητικές.

